

*Criatures
naixem*

ARXIU TEATRAL MILLÀ

Compra i venda de comèdies de totes menes

Carrer de Sant Pau, 21. - BARCELONA

D. I. T. P.

17 *3 pts*

¡CRIATURAS NAIXÉM...!

SARSÜELA EN UN ACTE Y EN VERS

LLETRA DE

D.

I. T. P.

MÚSICA DE

RAMON J. GLOTET.

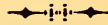

MANRESA:

Tipografía de SANT JOSEPH, Picas, 8,

1894.

PERSONATGES

Ambrós.. . .	71 anys		Fidel.. . .	30 anys
Simon. . . .	70 „		Metje. . . .	40 „

ACTE ÚNICH

Sala d'una casa modesta, porta d'entrada al fondo,
una d'un quarto á la dreta, y altra porta á l'es-
querra, tres ó quatre cadiras y una tauleta.

ESCENA PRIMERA

*(Al aixecarse 'l teló apareix en SIMON cantant lo
següent:*

Música

SIM. Es ben cert que á casa nostra
la experiència be 'ns demostra
qu' en general
perque un jove 'l peu pla posi,
y á estraviarse no s' esposi,
es bo casál';
puig casat que sigui un home
pocas ganas te de broma
generalment;

té de pensar en sa esposa
y sos fills, y així es com posa
enteniment.

Recitat

(al públich) Sí, senyors, tinch setanta anys
y he adquirít móltá experiéncia
qu' es la mare de la ciencia
y també dels desenganys.

Pares, papás, lo que siguin:
quan vegin que á certa edat
un fill seu no fa bondat,
créguinme, senyors, no triguin
á buscarli un acomodo:
los ho aconsello ab conciencia,
puig soch home d' experiéncia,
y sé que va bé d' est modo.

Aixís l' Ambrós ho va ferho
ab son fill, que als vint anys era.....
ja 's pot dir, erá un tronera,
no s' amagava de serho.

Un día..... nó, era una nit,
vingué á trobarme son pare,
que' s diu Ambrós..... nó sé ara
si 'l nom ja 'ls havia dit;
puig tinch la memoria escassa,
quan l' home va en decadéncia
jo ja sé per experiéncia
que memoria no 'n te massa.

Siga com vulga, l' Ambrós
vingué un día ab cert recel
ab son fill, que 's diu Fidel.....
torno á está en apuro gros,
no recordantme de si
los he dit ó no, senyós,
que aquest xicot de l' Ambrós
se deya Fidel..... en fí,
tots dos van vení una nit

á can Simon, que soch jo,
es lo nom d' un servidó.....
no sé si 'ls ho havia dit.

Donchs, sí; vingueren tots dos,
y 's varen mirar la noya,
ma filla, mólt bonicoya,
no hi ha tipo més hermós.

Veyentla tant joveneta,
¡qu' estava tou y content
jo, al veure que un pretendent
ja sortía á la Layeta!

Perque Layeta es lo nom
de ma filla, que no sé
si 'ls ho havia dit primé,
com no te memoria un hom.....

Luego varen despedirse
ab mólts modos y prudencia,
y com só home d' experiéncia,
un hom ja va presumirse
quin sería 'l resultat:

un casori, y fou aixís;
puig dins cinch días ó sis
torná l' Ambrós tot mudat,
que hasta va semblarme mólt
que duya espardeñas novas,
y 'm digué: — Si tú ho aprobas
lo meu Fidel ha resolt

encaminarse, y pretén
demanarte la pubilla. —
Perque pubilla es ma filla,
no recordo en est moment
si 'ls ho havia dit ó no.....

en fí, vaig darli content
y ab gust mon consentiment,
per més que sabía jo
la conducta qu' éll portava
y quína era sa tendencia;
més com só home d' experiéncia,
aixó poch cuydado 'm dava.

Informes escrupulosos
per altra part jo prenía,
y jo veyá qu' ell tenía

bons sentiments religiosos.

Fa deu anys que son casats
y haig de dir, si vull ser just,
que may m'ha dat cap disgust,
y hem viscut sempre plegats.....

M'estima..... una cosa rara,
me fa festetas, me mima,.....
ningú al món com éll m'estima,
¿si m'estima.....? hasta 'm diu pare.

(Petita pausa)

¡Ay senyors! Lo cop primer
que vaig sentir al Fidel
dirme pare, ¡Déu del cel!
mon cor saltá de plaher,
las llágrimas de ternura
cara avall me rodolavan,
y de la boca 'm rajavan
babas com una criatura. *(plora d' emoció)*

Dispénsinme, que 'l pensarho
tant m'emociona y con mou,
que tinch de plorar de nou
sense que puga evitarho.
¡Oh, si 'l veyan.....! Ja 'l veurán,
ab un pretext baladí,
lo faré venir aquí
y aixís lo coneixerán.

(ab veu baixeta) No voldria li diguessin
que jo l'he cridat no més
que perque 'l vegin vostés,
¿senten? No 'm comprometessin.

Ara al quarto es cabalment
qu' está arreglant la maleta
per marxar ab la Layeta
demá al matí al primer tren.
Fidel..... *(cridantlo al quarto de la dreta).*
(Surt en Fidel).

ESCENA II

SIMON y FIDEL

FID. (*sortint del quarto*) ¿Qué s' ofereix, pare?

SIM. Escolta..... (*apart*) Ay pobre de mí!

Estich que nò sé qué dirli.....

¡Válgam Deu, quin compromís!

FID. ¿Hi ha alguna cosa de nou?

SIM. (*tartamudeijant*)

Oh..... nò..... sí..... (*apart*) No sé qué dir.

FID. (*apart*) ¡Ay que 'l sogre ja no toca!

(*posantse 'l dit al front*)

SIM. (*apart*) ¡Ay qué pensará de mí! (*per Fidel*).

Música

SIM. ¡Quin apuro es lo meu, Verge Santa!

¡Ay pobre de mí!

FID. Lo meu sogre m' apar que 's trastoca,

¡Ay pobre de mí!

SIM. Jo voldría parlar, y ma boca

Un mot no sab dí.

FID. M' ha cridat, y no sab pas que dirme

Ara que 'm te aquí.

TOTS DOS (*á dúo*)

Ara veig que ab just motiu

Lo refrá catalá diu

Que criaturas naixém

Y criaturas torném.

(*Aixís que acaban de cantar, apareix pe 'l fondo l' Ambrós portant un pitet ó babadero penjat del coll com las criaturas. Ve tot enfadat*).

ESCENA III

SIMON, FIDEL y AMBRÓS

Recitat

- AMB. (*entrant*) ; No vull estarmhi un quart més!
; No, nó y nó! no hi vull tornar!
- FID. ; Pobre de mí, que 'l meu pare (*apart*)
també s' haurá trastocat!
; Pare! (*á Ambrós*)
- SIM. ; Ambrós! (*idem*)
- AMB. (*enfadat encara*) ; Primer morir!
- SIM. ¿ Pero qu' es aixó? que hi ha?
- FID. ¿ Y ahont anéu ab lo pitet.....?
- AMB. (*treyentsel y ficantsel á la butxaca*)
; Ay! distret y enrabiat
y sens mirar com anava,
de casa he fugit volant,
; y no hi vull tornar may més, (*ab energia*)
nó, nó y nó! No hi vull tornar!
- FID. Pare, calmeuvos.
- SIM. (*portantli una cadira*)
Seyéu,
y expliquéus, ¿ qué 'us ha passat?
(*S' assentan tots tres, l' Ambrós al mitj*)
- AMB. (*més calmát*) Veig que ab la meva germana
jo no hi puch pas habitar,
(*un poch enfadat*)
es dolenta, no m' estima,
(*aixecantse irat*)
m' aborreix, me vol matar.....
- FID. (*fent assentar á Ambrós*)
Pare, seyéu y calmeuvos.....

SIM. Expliquéus, anem al grá. (á Ambrós)

ABM. Grá, grá es lo que jo voldria,
y no puch menjarne may,
perque aquella mala dona
me dona palla tot l' any,
y m' insulta, y 'm maltracta,
y m' engega al botaván.....
Bé sabéu que á ma germana
á casa li rento 'ls plats,
escombros, li faig los llits,
faig bugada, coch menjar;
es á dir, que en tot l' ajudó,
y per cert que ab gust ho faig,
perque, com es jeperuda,
la planyo, la veritat;
pero ¿y ella com m' ho paga?
Ab insults, crits y reganys.

Miréu si es insultadora:
avuy havíam pensat
fer sopa de farigola,
perque 'ns agrada bastant;
aus de tirar l' herba á l' olla
jo la he volguda olorar,
perque 'l perfum y fragancia
d' aquesta herba mólt me plau.
Ho ha vist élla, y ab uns crits
que han sentit los estadants
m' ha dit ab cara de ferro:
— Brut, treute 'l timó del nas,
putiner, després la sopa
será llapissosa, ¿sabs?

SIM. Jo, que só home d' experiéncia,
d' aixó no 'n faria cas;
lo primer en la familia
es que 's conservi la pau.

AMB. Es qu' es élla qui l' altera,
perque lo qu' es per mí ray.....

FID. Si ho prenéu ab paciéncia.....

AMB. Ja l' he acabada temps ha.
Fassi 'l que vulga, per élla
es mal fet tot quant jo faig.
Jo á las pobres bestioletas

las tinch un amor molt gran:
tením sis gatons á casa
que tanta llástima 'm fan
quan veig que de fret tremolan,
que per pode 'ls escalfar,
cada nit al llit me 'ls fico,
y ; cóm roncan! ; qué bé están!

FID. (*apart y sonrient*)

; Vatja, criaturas naixém.....!

SIM. ; Pobres bestias! está clar.

AMB. Donchs ma germana no ho vol.

—Malviatje tú y 'ls gats,
tot lo llit omplas de pussas,—
cada punt m' está cridant.

FID. Lo dels gatons me fa gracia (*apart*)

y un efecte original:

; Sis gats roncant dintre 'l llit,
deu semblá un orga de gats!

SIM. (*á Ambrós*)

Com que só home d' experiéncia.....

FID. ; Com hi ha mon! (*apart*)

SIM. Mon consell val.....

FID. Bé, pare, ¿per quina causa

avuy 'us en heu anat

tant depressa.....?

AMB. Jo ho crech, hasta

sense acabar de dinar.

Aixís que anava á posarse

la carn d' olla á n' el seu plat,

veig que 'm mira, y luego crida:

—A casa ni 's pot menjar,

ja se 'm regiran las tripas,

ja 'm va lo de baix á dalt.....—

—¿De qué te las heus?—responch

tot sorprés y sofocat.

—¿No ho veus que las estoballas

ab tas babas vas regant?—

—Dispensa,—dich—de tal riego

no m' havia adonat pas.—

Llavors agafa un pitet

y me 'l lliga al coll, igual

que si fos una criatura,
(*Fidel y Simon sonríuen apart*)

¡y ja tinch setanta un anys!

Jo, com que de babadero
no 'n havia portat may,
al menos que me 'n recordi,
sens malicia m' hi he mocat.

Ella ho veu, y de cotxino,
y de bestia, y d' animal,
y de porch, y de pochs modos
no me 'n ha deixat, y es clar,
que m' he aixecat y he fugit;
allí no estava salvat,
puig jo crech que si no fuijo
hasta m' arriba á pegar.

— ¡Bon vent! — m' ha dit — per aquí
no cal que tornis jamay. —

SIM. ¿Per mocáus ab lo pitet,
aquets ultratjes tant grans?
potsé ella hauría volgut
que fessiu *setze*?

AMB. ¡Nó, cá!

FID. ¡Foll de vells, quinas conversas! (*apart*)

SIM. ¿Qué pot ser ja ho heu probat? (*á Amb.*)

AMB. Nó, pero un día, al moment
en que élla feya un badall,
un estornut á la boca
sens voler li vaig tirar.

SIM. ¡Jé! ¡jé! ¡vaya una beguda! (*rient*)

AMB. Y un revés me va donar
tant fort, tant..... que fins va ferme
girá 'l cap á l' altra part.

¡Jesús, quina bofetada!

SIM. ¿Y no 'us hi váreu tornar?

AMB. Ca, vaig perdre 'l mon de vista.

SIM. Ja es una pérdua ben gran.

FID. ¡Veyám si aquestos dos vells (*apart*)
farán comedia, veyám!

Be, pare; parlém del modo (*alt*)
que aixó se podrá arretglar.

SIM. Just, lo Fidel parla be,
y sa bona intenció 'm plau,

perque so home d' experiència.....

AMB.

No hi poso dificultat.

FID.

Digueume, pare, ab franquesa,
¿heu resolt ben bé marxar
de casa?

AMB.

Sí, sí y sí.

(*ab decisió*)

FID.

¿No hi voléu tornar may més?

AMB.

Nó, nó y nó.

(*idem*)

FID.

No es bon cristiá
qui no oblida las injurias.....

AMB.

Jo no las puch oblidar.

SIM.

Donchs jo las oblidaría
ab tota facilitat.

AMB.

¿Cóm?

SIM.

Com que no tinch memoria,
estich cert que á l' endemá
ni 'm recordaría qui era
el qui m' havia injuriat;
y baix aquest punt de vista
es una ventatja gran
lo tenir poca memoria.....

AMB.

Aixó sí que es veritat

SIM.

Be ho sé prou per experiència:
miréu lo que 'm va passar.

AMB.

¿Qué?

SIM.

Passava jo un día.....
ara no 'm recordo pas
quin era, puig la memoria
ja sabéu que 'm falta anys ha;
pero vamos, era un día.....

FID.

¿Jo 't flich! No acabarém may.

(*apart*)

SIM.

Jo passava pe 'l carrer.....
Tampoch me sab recordar
lo nom del carrer ; malviatje
ma memoria!

FID.

Res hi fa.....

SIM.

Vatja, sí; 'l día tal, jo
passava pe 'l carrer tal,
y una colla de xicots,
que hasta creçh que 'ls vaig contar,
sino que ara no 'm recorda
quants eran.....

- FID. ; Y qu' es pesat! (*apart*)
No hem pas de saber quants eran, (*alt*)
anéu, pare, continuant.
- SIM. (*apart*) ; Jí, jí! (*sonrient de satisfacció*)
; Encara 'm diu pare!
- AMB. Sembla no se 'm sab posar (*apart*)
gens be que sent jo 'l seu pare,
en Fidel, al meu devant
tracti de pare ab un altre:
ne tinch gelos, la veritat.
- SIM. Donchs sabréu que aquells xicots
ab lo descaro més gran
m' alsaren una calumnia,
més jo la vaig oblidar,
sino qu' ara aquí al parlarne,
me n' he tornat recordar.
- AMB. ¿ Quina calumnia era aquesta?
- SIM. Molt grave y bruta al plegat.
Me seguían al darrera,
y me deyan tot cantant:
—Avi vell, ha fet de cos
al escambell.— ; Y era fals!
(*Fidel y Ambrós rihuen*)
; Y encara aquells bruts m' ho deyan
ab uns termes molt més clars!
- FID. Parlém de nou del assumpto
del pare. (*senyalant á Ambrós*)
- SIM. ; Carat! no 'm fa (*apart*)
cap mica de bon efecte
qu' en Fidel al meu devant
diguí pare á n' al Ambrós,
ne tinch gelos, la veritat.
Just, val més qu' en parlém ara; (*alt*)
y deixemho solventat,
que mentre es calent se pela,
diu l' adagi catalá;
jo só un home d' experiéncia.....
- AMB. Arretglemho, donchs, veyám.
- SIM. Com no tinch gayre memoria,
y desitjant per ma part
poguer formar d' est assumpto
un judici ben cabal,

valdría més que l' Ambrós
repetís de dalt á baix
tot lo que de sa germana
no fa gayre 'ns ha contat.

FID. (*aixecantse impacient*)

¡Pare, per amor de Deu!
Ja 'm recorda á n' á mí.

SIM. (*conformat*) ; Ah!

be, be, recordante á tú, (*Fid. s' assenta*)
comensém sens més tardar. (*Breu pausa*)

AMB. Tinch set.

FID. ; Válgam Deu! (*ap. aixecantse*)
Ja surto. (*alt*)

(*apart y anantsen per l' esquerra*)

¡Ni la paciència d' un sant!

SIM. ¿Donchs vostra germana 'us tracta,
Ambrós, d' un modo brutal?

AMB. Alló es una *orangutana*.

y més com més vella 's fa.

SIM. Jo ja no faig cas de res,
perque poch homes hi han
que tingan tanta experiència
com jo; potser no n' hi ha cap.

(*Surt en Fidel ab un vas d' aygua que 'l presenta
á l' Ambrós*)

FID. Bebéu, pare.

AMB. ¿Qu' es aixó, aygua?

FID. Aygua, sí.

AMB. Jo no 'n bech may.

FID. ¿Que voléu ví?

AMB. Sí, sí, portan;
carn fa carn, y vi fa sanch.

FID. (*apart*) ; Qué hi farém, paciència y fora.

(*alt, y ficantse per la porta de la esquerra ab
lo vas*)

Ja surto dintre un instant.

AMB. Vatja aquesta jovenalla (*per Fidel*)
se veu qu' encara no sab
que si 'l ví es la llet dels vells,
l' aygua no 'ns fa sino mal.

SIM. Ans no tindrán la experiencia
d' un hom, ne tenen per anys.
Lo ví criá 'ls cossos forts,
y l' aigua 'ls fa estar malalts;
observéu quantas desgracias
fan tot sovint los aygats.

(Surt en Fidel ab un vas de vi, y donantlo á Ambrós, diu:)

FID. Veyám si 'l trobaréu bo.

AMB. (després de beurer y saboreijar)

Bon ví, no te res de flach.

SIM. ¡Caramba! 'm feu venir ganas
de béurerne també un vas.

(Fidel pren lo vas de l' Ambrós y se 'n torna á
dintre arronsant las espalllas, com volent dir:
«Paciencia.»)

AMB. ¿A quánt vos costa la carga?

SIM. A cent vinticuatre rals.

AMB. Sent un ví tant bó com es,
me sembla que no es pas car.

SIM. Y per tú menos encara, (apart)
que te l' has begut de franch.

AMB. Jo cada quart me 'n beuria
un porró, si no 'm fes mal.

SIM. També molt á mí m' agrada,
més cap abús may ne faig;
puig ja sé per experiencia
que 'l ví sol emborratxar,
y l' emborratxarse es gola,
es un pecat capital.

(Surt en Fidel ab un vas de vi que 'l dona á Si-
mon, aquest beu, y torna 'l vas á n' en Fidel)

FID. (á Simon) Bon profit

(torna 'l vas á dins y surt desseguida)

SIM. Gracias, Fidel.

Ja comensa de ser tart,

(mirantse 'l rellotje)

potser que aném á retiro.....

AMB. ¡Ay, ay! ¿qué no hem d' arretglar

- mon assumpto ?
- SIM. Te rahó,
ja me 'n havia oblidat;
com tinch tan poca memoria
lo cap luego se me 'n va.
- FID. ¿Ja ho heu dit, pare, al heréu (á Amb.)
que de casa 'us en anáu ?
- AMB. ¿Y perquè li tinch de dir ?
- FID. ¿Sabéu si á casa 'us voldrá ?
- AMB. És que no vull pas anarhi
á casa l' heréu.
- SIM. ¡Ay, ay! (ab extranyesa)
- FID. ¿Donchs hont penséu anar pare ?
- AMB. Me quedaré aquí.
- SIM. ¡Rellamp! (apart)
Aixó si que no m' agrada.
- FID. Per mí ja 'us podéu quedar.
- SIM. Miréu, Ambrós, jo soch home
d' experiéncia, en aquest cas
no es just que fassi en Fidel
un sacrifici tant gran.
Aixó es cosa dels heréus,
que per aixó los ne fan,
y no heu d' abusar, Ambrós,
de la ignocencia y bondat
d' en Fidel, qu' encara 's te
poca experiéncia á sa edat.
- FID. Un fill qu' estima al seu pare
aixó no ho ha de mirar,
y si no anéu ab l' heréu,
per mí, aquí 'us podéu quedar.
- AMB. Ab l' heréu, ni arrossegantmi.
- SIM. ¿Quin inconvenient hi há ?
- AMB. Com qu' es home de carrera,
éll y la familia van.....
vatja, vestits de senyor,
y jo ja veyéu cóm vaig.
- FID. Res, res, quedeuvos aquí
si es la vostra voluntat.
(Senyas de desagrado en Simon)

AMB. Es tan ferma y decidida,
que 'us ho diré tot cantant.

Música

- AMB. Aquí será ma casa
desd' ara 'us asseguro,
no m' en treuréu, vos juro
ni ab fum de sabatots.
De grat tots dos volgueumhi,
que sent persona vella, (*ho diu per éll*)
no sortiré pas d' ella
si no es ab quatre pots.
- FID. Sensible es lo que 'us passa,
y no dech retxassarvos,
per mí podéu quedarvos
si aixís á vos os plau;
si be que jo opino,
y així ho preferiría,
tornessiu ab la tia
vivint tots dos en pau.
- SIM. Soch home d' experiéncia,
y veig que á la edat vostra
lo qu' es á casa nostra
gens be no hi estaréu.
La casa es molt petita,
nos falta un dormitori,
¡ay, ay! quin rebombori
mourém si vos quedéu!
- AMB. Res aixó importa,
ja dormiré
dins del sallé.
- SIM. y FID. ¡Es cosa forta! (*á dúo*)
No 's vol desdí (*senyalant á l' Amb.*)
¡ay, ay, de mí!
- SIM. ¡Fresch estaré si 's queda
aquí son pare!
¡No es pas poca la gresca
que se 'ns prepara!

- FID. ; Estich fresch si ab los pares
junts hem de viure!
Tindré dugas criaturas (*senyalant als dos*)
per jugá y riure.
- FID. y SIM. Ab goig y alegría (*á Ambrós*)
visquéem, donchs, plegats.
- TOTS TRES Ab goig y alegría
visquéem, donchs, plegats;
y per celebrarho
donemse las mans, (*ho fan*)
y junts la sardana
posemse á ballar.

(*Se posan á ballar la sardana cantant «Ab goig y alegría etc.» y quan han donat tres ó quatre vols, paran*).

Recitat

- SIM. Ambrós, anéu molt feixuch,
jo vaig més lleuger.
- AMB. ; Oh, cá!
- SIM. ¿Qué nó? Donchs vos desafio
á fer una saltada, au.
Layeta (*eridantla á dins del quarto*)
No't moguis, ja entro. (*á Layeta*)
(*á Amb.*) Ja surto (*se fica 'l quarto*)
- AMB. (*á Fid.*) ¿Qué diu? que fa? (*per Sim.*)
(*Simon surt del quarto ab una corda llarga*)
- SIM. Veyám entre vos y jo
qui més llauger saltará,
farém un juli cada hú.
Fidel, agafa aquet cap.
(*donantli un cap de la corda*)
Y vos est altre.
- AMB. Ja ho veig.....
- FID. Es dir que voléu jugar..... (*ab extranyesa*)
- AMB. Un desafio á la corda.
- FID. (*apart y posantse 'l dit al front*)

SIM. ¡Válgam Deu!
Endevinat.
Rodéu. (Ambrós y Fidel ho fan)
(Simon entra à la corda)

¡Juli!

(Rodan tan depressa com poden, y Simon salta també tan depressa com pot y després d' uns quants salts se sent molt clar un crit de la Layeta que diu:

LAY. ¡¡Fidel!!
FID. Vaig.

(Fidel entra precipitadament al quarto. Ambrós y Simon plegan la corda que deixan sobre la taula)

ESCENA IV

SIMON, AMBRÓS, y FIDEL quan s'indiqui

AMB. ¿Vritat qu'era la Layeta
la que ha cridat?

SIM. Sí, sí.

FID. (desde dins ab un crit esgarriós)

¡Pare!

(Ambrós y Simon corren à dins del quarto, y al moment torna à sortir en Simon, de cara à dins, com parlant ab en Fidel).

SIM. Me 'n vaig á buscá 'l metje,
el qu'está en aquesta casa.

FID. Sí, que puji desseguida (desde dins)
que la cosa sembla grave.

(Simon se 'n va pe 'l fondo. Surt Ambrós del quarto quedantse al dintell de la porta del mateix)

AMB. ¡Pobre Layeta, com bufa!
ja es ben forta aquesta basca.

Oh, y un hom no sab que ferhi,
perque si un ho esgarrava.....
Si un hom tingués la experiencia
que, segons diu á vegadas,
te en Simon..... ja vindrá 'l metje,
m' apart no pot tardar gayre.

(Entran Simon y lo metje)

Gracias á Deu, ja es aquí *(al véurels entrar)*

ESCENA V

Los mateixos y 'l metje

SIM. *(al met.)* Entri, aquí hi ha la malalta.

(Senyalantli 'l quarto de la dreta; lo metje s' hi fica, y l' Ambrós y Simon se quedan á fora, pero prop de la porta, mirant á dins).

AMB. *(ab veu baixeta á Simon)*

Ja torna en sí la Layeta

SIM. Gracias á Deu, pena 'm dava.

AMB. No será res.

SIM. Deu ho vulga.

AMB. Lo metje recepta ara.

SIM. Ja surt, veyám lo que diu,
si 'ns dona alguna esperansa.

(Surt del quarto lo metje ab en Fidel)

FID. Ha estat cosa de repent. *(al metje)*

MET. Demá vindré altra vegada. *(á Fidel)*

AMB. Senyor doctor, ¿qu' es aixó? *(al metje)*

SIM. ¿Qué li sembla, es una basca? *(idem)*

MET. No 's pot dir res, tant pot ser
una cosa com un altra.

Heu d' anar ab molt cuydado;
al quarto no hi entréu gayre,
lo més just pera servir

lo menesté á la malalta.
Vosté pot estarse sempre
ab la Layeta, observantla,
y per lo que necessiti
pot cridar á n' als seus pares
que 's quedarán aquí fora,
si volen posarhi un catre....

(á Fidel)

AMB. No, senyó, 'ns adormiriam.

SIM. En circunstancias tan graves
jo, com home d' experiencia,
ja sé cóm tinch de portarme.

MET. Hasta demá á primera hora, (anantsent)
procuraré no fer falta,
si hi ha res de nou, truquin
y pujaré sens tardansa.

(Se 'n vá pe 'l fondo)

ESCENA VI

SIMON, AMBRÓS y FIDEL

FID. (á Ambrós y Simon)
¿Voléu anar,—jo no puch—
á la farmacia vehina
á buscá esta medicina?

(mostrant la recepta del metje)

SIM. (prenentla)

Jo, que no vaig gens feixuch. (ab ironía)

(Se 'n va afectant agilitat y lleugeresa, Fidel en-
tra al quarto de la dreta, y Ambrós queda sol
en la escena)

ESCENA VII

AMBRÓS

¡Ca! Malaguanyats dinés
los gastats en medicinas;
pera mí tot son pamplinas
y passatemp, no res més.

Tinch setanta un anys cumplerts,
y en tants mals com he tingut,
cap medicina he begut:
poden estarne ben certs.

He tingut la rosa, sarna,
y floroncos, tinya y ronya,
per més que 'm dono vergonya
d'aquets mals tant bruts parlarne.
He tingut, ara sent vell,
mal de ventre, mal de cap.....
;qui sab qu'he tingut, qui sab!
y he engegat sempre al burdell
la medicina. Una nit
quatre me 'n varen portar,
y totas las vaig buydar
al moble de sota 'l llit.

*(Apareix pe 'l fondo en Simon ab l' ampolla de la
medicina á la ma, y 's queda escoltant al din-
tell de la porta).*

Perque, vatja, pera mí.....
parlo ab franquesa, senyors,
las medicinas millors
son uns bons vasos de ví.

ESCENA VIII

AMBRÓS, SIMON y luego FIDEL

SIM. *(entrant)*
Bons son los vostres consells, *(á Amb.)*
diga 'l que vulga la ciencia;
jo ja sé per experiència
que lo ví es la llet dels vells.

AMB. Y fins dels joves també,
si ho sapiguessin entendre.

SIM. Oh, y 'l ví es de més bon pendre,
jo per experiència ho sé.

AMB. Si hem de dir las, tantas son
las excel·lencias del ví,
que tindríam feyna aquí
fins l'últim día del mon.
Per xó val més que primer
entréu aixó

(senyalant la medicina qu' en Simon porta á la ma)
á la Layeta.

SIM. *(donantse un cop al front)*
¡Válgam Deu, quina xaveta!
¡Me sembla que no pot ser!
¡Quina memoria tinch, quina!
¡Una memoria de ruch!
M' havia oblidat que duch
á la ma la medicina.

(aixecant l'ampolla que Ambrós mira entre claror. Simon la porta á dintre 'l quarto)

AMB. ¡Quin color que te més blanch!
Me sembla per son aspecte
que li farà tant efecte
com un pegat en un banch.

(Simon surt del quarto)

¿L'heu vista? cóm l'heu trobada? *(á Sim.)*

- SIM. M' ha semblat que ara dormía,
á lo menos no 's movía,
estaba molt sossegada.
- AMB. Si 'l metje no hagués dit tant
qu' entrarhi no convenía,
m' hi ficava, y no 'm movía
dels peus del llit un instant.
- FID. Pare. (desde dins)
*(Ambrós y Simon van cap al quarto, pero l' últim
passa al devant y hi entra sol).*
- AMB. ¡ Sí qu' está bé aixó !
Hi entra en Simon; vatja, aquí
no 'm tenen per res á mí,
se veu que no soch res jo.
- SIM. *(sortint del quarto)*
No se li ha posat gens be
la medicina.
- AMB. M' ho creya,
y no fa mólt que jo ho deya
que no li faría re.
- SIM. Ja fem be nosaltres dos.....
- AMB. Sí, aixó de medicinotas.....
jo las tiraria totas
á la ba.....
- SIM. ¿ Sabéu, Ambrós
que si ara 'ls apotecaris
lo que aquí dihém sentían,
sens cap dubte que 'ns pendrían
á tots dos pe 'ls seus contraris?
- AMB. Jo 'ls diría de seguida:
—No pretench fervos la guerra,
ans m' agrada qu' en la terra
tothom se guanyi la vida.
- FID. Pare. (desde dins)
- SIM. *(anantsent cap al quarto)*
Ja 'm torna á cridar
- AMB. Oh, potser me crida á mí. (deturantlo)
- SIM. ¿ Qué 'us crida á vos voléu dí?
Os debéu equivocar.
- (Se treu del devant á l' Ambrós, y entra deci-
didament al quarto, deixant tot parat á l'
Ambrós.)*

AMB. - Veig que 'm tracta com á un neci,
de ximple 'm tracta aquet vell;
ab tot vol ser no més éll,
y per mí tant sols despreci.
Veig qu' en vá s' esgargamella
cridantme mon fill Fidel,
y en vá es també mon anhel
d' ajudar á n' éll y á n' élla.
Fins arribo á presumir
que á n' aquest vell li faig nosa,
y éll en quant pot se m' imposa.....
Mes jo no ho dech consentir,
he prés ja paciència tanta,
que l' he acabada y no 'n trobo;
si altre cop me fa fe 'l bobo
li cantaré las quaranta.

SIM. *(sortint del quarto)*

No pot pas parlar encara
á pesar de que ho intenta;
ab tot, lo mal se presenta
bastant benigne, per ara.

AMB. ¿Y á vos no 'us ha conegut?

SIM. No hi veu pas, n' estich ben cert,
los ulls encara no ha obert
des que l' atach ha tingut.

AMB. ¡Pobre Laya! Aixó va mal,
¡trobo que aixó massa dura!
¡veyám si la sepultura
será 'l resultat final!

FID. Pare. *(desde dins)*

SIM. *(disposantse à entrar al quarto)*

Altre cop, ¡Deu del cel!

AMB. Potsé 'm crida á mí, ¡jo 't floch! *(detenintlo)*
perque crida pare, y soch
jo lo pare d' en Fidel.

SIM. Pare també 'm diu á mí,
y tinch dret á contestar,
y tinch dret al quarto á entrar.

(Pugnant tots per entrarhi)

AMB. ¿Donchs jo no soch res aquí?
¡Jo só 'l pare d' en Fidel! *(indignat)*

SIM. ¡Y jo ho soch de la Layeta! (idem)

AMB. ¡Si qu' está be aquesta treta!
 ¡Vaya un home més crudel
 qu' en tot vol la *permanencia*,
 sent aixís que soch un vell
 que tinch major edat qu' éll.....

SIM. Pro jo tinch més experiencia,
 y en quan á aixó de la edat
 tením los dos la mateixa,
 jo sempre he estat en aqueixa.

AMB. Dochs esteu equivocat,
 puig setanta anys teniu vos,
 y jo 'n tinch setanta un, ¿eh?
 (*fent una mueca*)

SIM. Home, home, un any no es re,
 ja ho podéu coneixe, Ambrós.

AMB. ¡No 'm feu pujá al nas la mosca,
 ni 'm poséu més entrebanchs.

(*ab dignitat*)

¡Respecteume 'ls cabells blancs!
 (*trayentse la gorra*)

SIM. (*ab dignitat*)

¡Respecteume aquesta closca!

(*trayentse la gorra y mostrant una gran calva*)

FID. Pare. (desde dins)

SIM. ¡Ay! ab vostre romanso (sorprés)
 m' havia ben oblidat
 qu' en Fidel m' hagués cridat,
 ja pensaré que só un ganso.

(*Va á entrar al quarto, pero l' Ambrós s' inter-
 posa*).

AMB. ¡Llamp! lo coll 'us haig de torsa (*ab rabia*)
 ans á dintre no entraréu.

SIM. ¿En est terreno 'us poséu? (idem)
 ¡Veyám qui tindrà més forsa!

(*S' agarbonan y cauhen tots dos á terra entre crits
 y plors. Fidel surt del quarto, y al veure alló,
 queda parat com no sabent lo que li passa.
 Ajuda luego á aixecar á Ambrós y Simon,
 y 'ls fa assentar*).

FID. Passant per cruels amarguras
está la Layeta allí, (al quarto)
y vosaltres dos aquí
barallantvós com criaturas.

SIM. Aixó explícalo al Ambrós. (á Fidel)

AMB. Al Simon ho has d' explicar. (idem)

FID. No vull pas averiguar
qui te la culpa dels dos;
importa més, mil vegadas,
y obligació es més estreta,
ocupans' de la Layeta
que de vostras criaturadas.
Anéu pel metje.....

AMB. ¿A qui ho dius?

FID. A qualsevol.

AMB. Jo no ho soch
un qualsevol.

SIM. Jo tampoch.

FID. ¡Aleguéu bonichs motius!
Ja hi aniré jo mateix.

SIM. Ja hi arribará l' Ambrós. (ab ironia)

AMB. Hi anirá en Simon. (idem)

SIM. (ab ironia á Amb.) Nó, vos.

AMB. Nó, vos, que á casa pareix (idem á Sim.)
que m' heu de fe aná á recó.

SIM. ¿A quin recó?

AMB. Vos diréu.

FID. Vatja, vatja, ¿qué voléu (ab decisió)
aná á buscá 'l metje ó nó?

AMB. Prou, jo mateix hi aniré
si 'ns donas un medi sabi
perque aquesta guerra acabi:
est medi podria sé.....

FID. ¿Quin? (ab ansia)

AMB. Jo voldria tant sols
que quan al quarto tú 't fiquis,
al cridar "pare," 'ns indiquis
quin es lo pare que vols.

(Simon fa una senya d' assentiment)

FID. Vinga qui vulga per mí,
tot m' es igual á mí aixó.

- AMB. Donchs á nosaltres dos nó.
SIM. Per aixó hem renyit aquí.
AMB. Si es que 'us estiga be á vos, (á Sim.)
só de parer—no te 'n riguis— (á Fid.)
que per cridarnos, nos diguis:
—Pare Simon..... pare Ambrós.....
aixís sabrém á qui cridas.
FID. Semblará un convent de frares
á casa nostra ab tants pares,
pero pendré aquestas midas
que d'acort me proposéu,
esperant que ni un sol día
s'alterará l'armonía
y ab mí 'ls dos en pau viuréu.
(á Ambrós)
Anéu pe 'l metje al instant.
(Ambrós se 'n va pel fondo)
Com la Layeta pretén (á Sim.)
confessá, anéu al moment
á buscá al Pare Joan.
SIM. ¿Un altre pare? ¡ay jo 't flich!
ja som dos, y serém tres.
y 'ns enredarém molt més.....
FID. Anéu, y feu lo que 'us dich.
SIM. Be, som católichs, y 's tracta
d'un pare espiritual;
me 'n vaig, doncas, á buscar'.....
FID. Digueuli que vingui al acte
per mica que puga ser,
ja que ab ximpleras y fora
m'entreteniú fa mitja hora,
que prou falta nos pot fer.

(Se 'n va, pero topa ab lo metje qu'entra pe 'l fondo ab en Simon, sentintse al mateix temps un esgarrifós ¡ay! de la Layeta. Tots tres corren cap al quarto, Fidel y lo metje 's fican dintre, Ambrós y Simon se quedan fora, prop de la porta y mirant á dintre).

ESCENA ÚLTIMA

AMBRÓS, SIMON, FIDEL y METJE

AMB. ; Estich que diu qu' es difunta!

SIM. M' apar qu' encara respira,
¿ No 'us sembla que ara s' estira?

AMB. Sí, pero 'l nas li fa punta,
y aixó es molt mala senyal,
; ay! prou te la mort aprop.
; Ay bon Deu, bon Deu, quin cop!

SIM. Per mí serà un cop mortal.

AMB. ¿ Entremhi?

MET. (*sortint ab Fidel*)

Inútil, ja es morta. (*tots ploran*)

Si m' haguessin avisat
un quart avans solament,
tinch lo ple convenciment
de que s' hauria salvat.

FID. (*á Ambrós y Simon*)

¿ Veyéu, vostras tonterías?
Aquest resultat han dut.
; La mitja hora qu' heu perdut
ab las vostras ninyerías!

Perque, sápigam, senyor, (*al metje*)
que més de mitja hora feya
que ab gran frisansa aquí 'ls deya:

(*senyalant á Ambrós y Simon*)

—Anéu á buscá 'l doctor.—

SIM. L' Ambrós estava obligat
més que jo á anarhi.

AMB. Més vos. (*á Sim.*)

FID. Y estanthi obligats tots dos

ni l' un ni l' altre hi ha anat,
fins després, quan ja era tart.....

MET. Aquí tot lo mal estreba.

AMB. No hi ha culpa per part meva.

SIM. No hi ha culpa per ma part.

FID. Potser jo, donchs, la tindrè. (*enfadat*)

MET. No 'n fassi cas, son criaturas; (*á Fid.*)
es Déu qui las desventuras
nos envía, éll sab perquè.

FID. M' aconsola un xich que ahir
va aná á rebre 'ls Sagraments: (*per Lay.*)
sino ; quins remordiments

(*á Ambrós y Simon*)

hauríau 'vuy de tenir!

Música

AMB. En lo cor esta mort sento,
pero jo las mans me 'n rento
de tot aixó;
qui de tot ne te la culpa
y alegar no pot disculpa
es en Simon.

SIM. En lo cor esta mort sento
pero jo las mans me 'n rento
de tot aixó;
qui de tot ne te la culpa
y alegar no pot disculpa
es sols l' Ambrós.

MET. y FID. Que som miserables
hem de confessar
si tots com aquestos

(*senyalant á Ambrós y Simon*)

nos hem de tornar:

; ay, criaturas naixém
y criaturas torném!

TOTS QUATRE (*al devant de la porta del quarto*)

Puja, Layeta,
á dalt del cel,
prega per naltres
pera que Déu
quan esta vida
mortal deixém,
ab tú nos vulga
al costat séu.

TELÓ

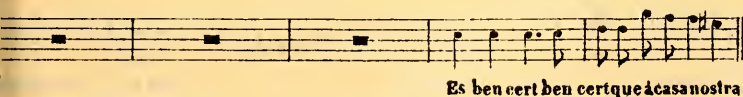

N.º 1.

Andante-Maestoso.

mon.

mp.

Es ben cert ben cert que á casa nostra

Experiencia l'experiencia béns demostra qu'en general qu'en general qu'en general

qu'en general perque un jove 'l peu pla po--si, y á estraviarse no s'espo--

Musical notation for the first system, including vocal line and piano accompaniment. Dynamics include **P** and **f**.

si, y á estraviarse no s'espo-- -- si, es bo casál; es

Musical notation for the second system, including vocal line and piano accompaniment. Dynamic includes **P**.

bo casál; es bo casál; puig ca--satquesig

Musical notation for the third system, including vocal line and piano accompaniment. Dynamics include **P** and **B**.

ho--me po-cas ga-nas te de bro-ma pocas ga nas te de bro-ma ger

Musical notation for the fourth system, including vocal line and piano accompaniment. Dynamics include **f** and **P**.

nt; gene -- ral ment; Deu pen - sar en sa es -- po - sa y ai - xis a - xis es com

- sa. y ai - xis es com po -- sa es com po - sa ente - ni - ment.

en - te - ni - ment. en - te - ni - ment.

N.º 2

Andantino.

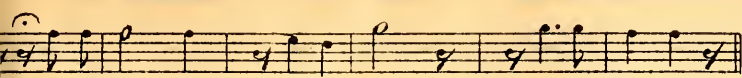
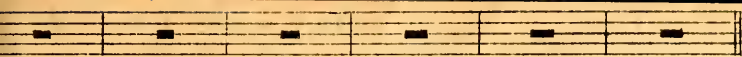
Fidel.

Simon.

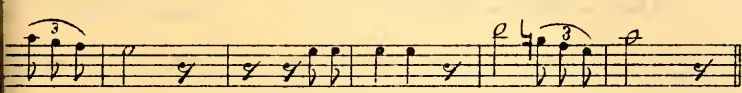
Acomp.

f *p* *f*

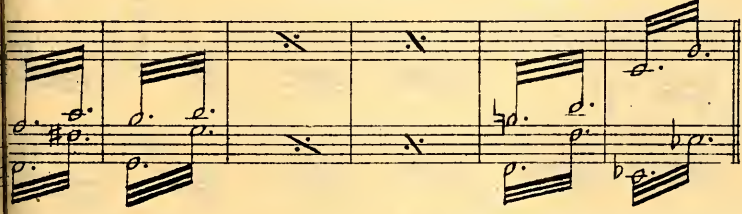
p *ritard.* *molto*

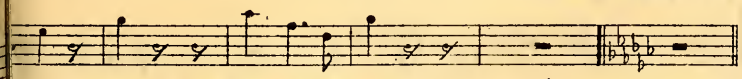
¡Quin a - pu - - ro es lo meu, Ver - ge San - ta!

pobrede mi! Verge Santa! ¡Ay pobrede mi!

Lo meu sogre m'a

¡Ay ¡Ay po bre de mi!

par que's tras - to - - ca, Lo meu so gre m' a - par que's tras - to - ca,

This block shows the first system of a musical score. It features a vocal line on a single staff and a piano accompaniment on a grand staff (treble and bass clefs). The lyrics are "par que's tras - to - - ca, Lo meu so gre m' a - par que's tras - to - ca,". The piano part includes dynamic markings such as *f* and *p*.

This block shows the piano accompaniment for the first system, consisting of two staves (treble and bass clefs). It features a rhythmic pattern of eighth and sixteenth notes, with dynamic markings *f* and *p*.

Lo meu so - gre m' a - par que's tras - to - ca, ¡Ay pobre de mi!

This block shows the second system of the musical score. The vocal line continues with the lyrics "Lo meu so - gre m' a - par que's tras - to - ca, ¡Ay pobre de mi!". The piano accompaniment continues with similar rhythmic patterns.

This block shows the piano accompaniment for the second system, consisting of two staves (treble and bass clefs). It continues the rhythmic accompaniment from the previous system.

po - bre de mi! ad libitum

This block shows the third system of the musical score. The vocal line has the lyrics "po - bre de mi!" followed by "ad libitum". The piano accompaniment is mostly silent, with some notes visible in the bass line.

Jo vol - dria par - lar, y ma - bo - ca

This block shows the fourth system of the musical score. The vocal line has the lyrics "Jo vol - dria par - lar, y ma - bo - ca". The piano accompaniment is mostly silent.

This block shows the piano accompaniment for the fourth system, consisting of two staves (treble and bass clefs). It features a complex, arpeggiated texture with dynamic marking *p*.

Musical staff with notes and rests.

M' ha cri dat, y no sap que dirme M' ha cri-

Musical staff with notes and rests.

un mot no sab di. un mot no sab di.

Musical staff with notes and rests.

Musical staff with notes and rests.

at, y no sap que dirme ara que 'm te aquí nosap que dirme ara que 'm te a-

Musical staff with notes and rests.

Musical staff with notes and rests.

Musical staff with notes and rests.

qui.

Musical staff with notes and rests.

Musical staff with notes and rests.

Ad sentiment.

A - - - ra veig

p *P*

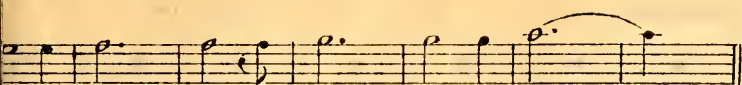
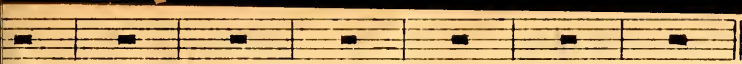
f

que ab just mo - ti - - - u, Lo re -

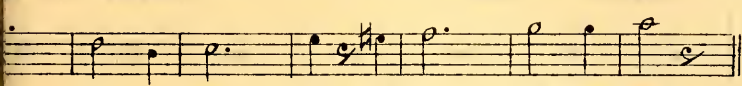
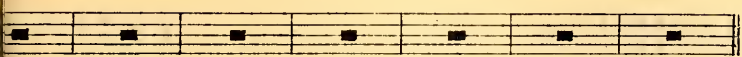
f *P*

frá lo re - frá ca - ta - lá di - - - u, Quo

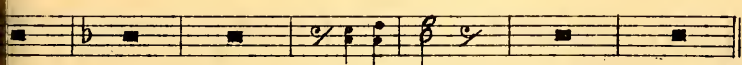
f *P*

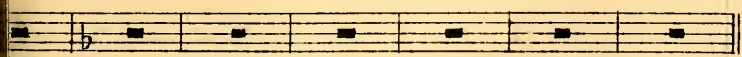
i - a - - tu - - - ras cria - tu - - - ras nai - xém

cri - - a - - tu - - - ras cria - tu - - - ras tor - ném.

A-ra veig

que abjusto - ti - - u Lo re - - frá

f *P* *f* *P*

cata - lá - - - diu Que cri - a - - tu - - ras

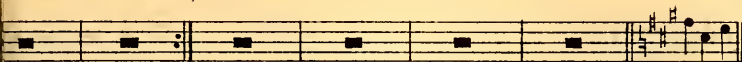
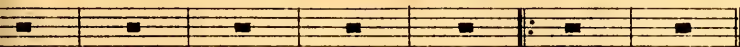
f *P* *f*

cria - tu - ras nai - xém y cri

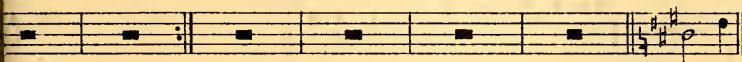
P *f* *P* *f*

— ras

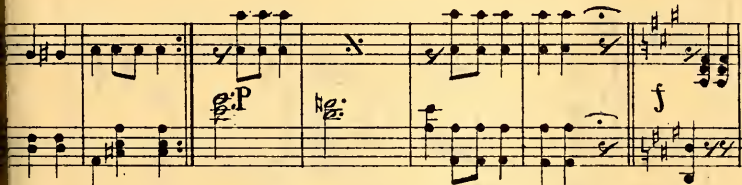
cria—tu—ras tor—ném.

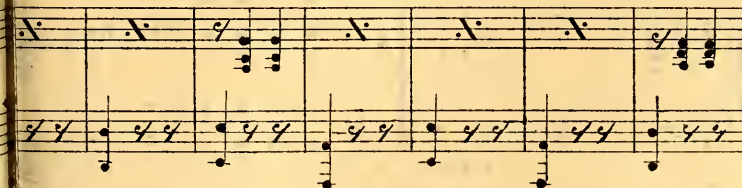
A ra

A ra

que ab just mo--tiu lo--re--frá ca--ta--lá diu

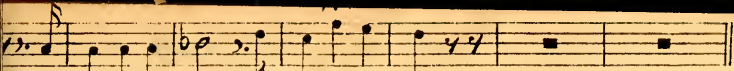
A - - ra veig que ab just mo - ti - - u lo - - re - frá cata - lá

A - - ra veig que ab just mo - tiu lo re - frá ca - ta - lá

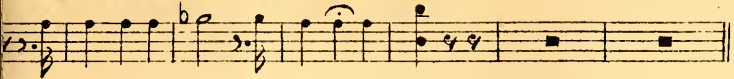
diu, Que cria - turas nai - xém y cria - turas tor - ném: cri - a - - turas n

diu .

xém cria - tu - ras tor - ném: Que cria ném. cria - turas nai - - xém cria - turas

cria - turas nai xém cria - tu ras tor - ném.

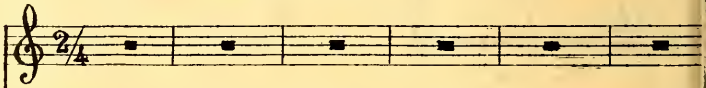

Nº 3

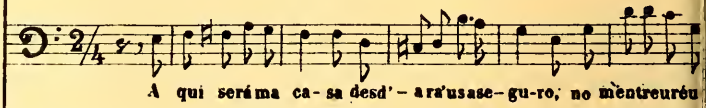
Introd.º

Fidel.

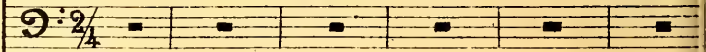

Ambrós.

A qui serà ma ca-sa desd' - ara usase-gu-ro; no m'entreuréu

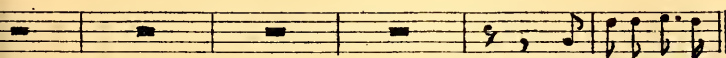
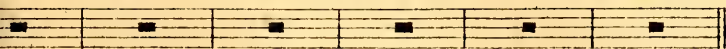
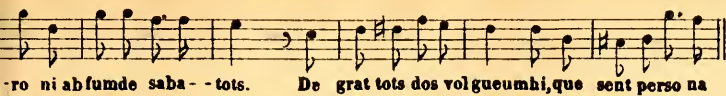
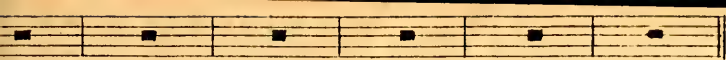
Simon.

Acomp.

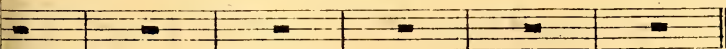
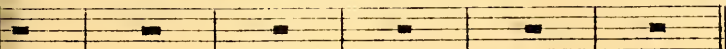
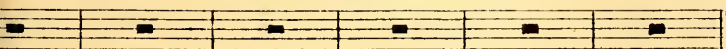

Sen sibleesloque'us

lla, no sorti-ré pas d'ella si no es ab quatre pots.

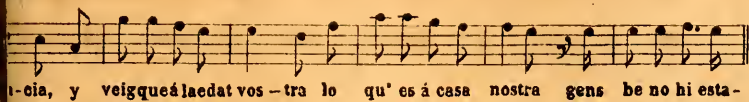

plau; si be que jo o - pi - no, y ai-xi ho preferi - ri-a, tor - nessiu ab

ti - a vi-vint tots dos en pau. tor - nessiu ab la ti - a vi - vint tots d

pau.

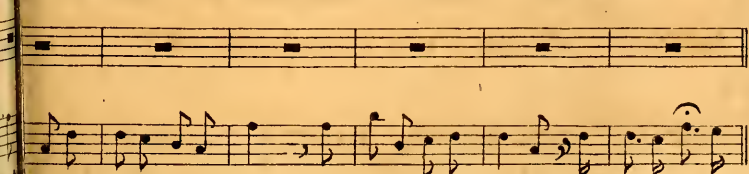

Soch home d'

-cia, y veig que a la dat vos - tra lo qu' es a casa nostra gens be no hi esta-

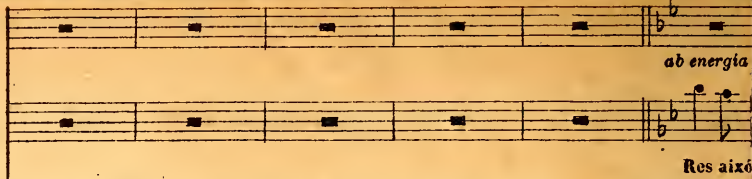
La casa es molt pe - ti - ta nos falta un dormi - to - ri, jay, ay! quin rebom

-ri mou - rém si vos que - déu! jay, ay! quin rebom - bo - ri mou - rém si vos que -

ab energia

Res aixó

déu!

porta. ja dormi -- ré dins del sa -- lle. dins del s

; Es cosa forta! No 's vol des -- di jay, ay, de

lle.

i! ¡ay, ay, de mi!

recital ad libitum

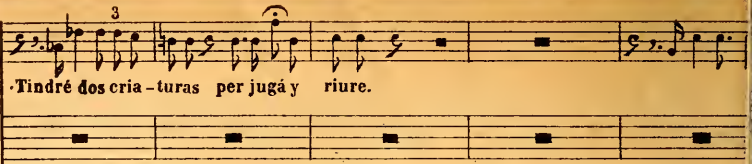
¡Fresch esta-

¡Estich fresch si ab los

¡queda aquisonpare No espas pocalagresca que senspre para!

¡juntshem de viure! ¡Estich fresch si ab los pares juntshem de viure!

3
Tindré dos cria-turas per jugá y riure.

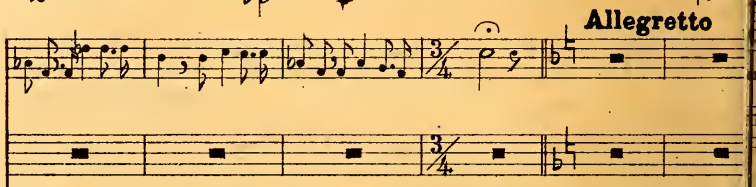

8ª alta
Ab goig y

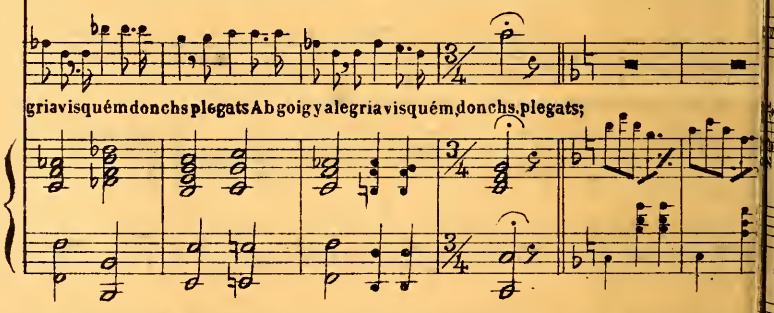
8ª alta

Allegretto

griavisquém donchs plegats Ab goig y alegríavisquém donchs plegats;

goig ya-le - gri - a vis - quem donchs ple gats. y per ce - le - brar ho do -

unis

unis

1ª vegada 2ª vegada
a - se las, mans, Ab mans, Ab goig ya - le - gri - a vis quem, donchs ple -

unis

unis

1ª vegada 2ª vegada
y per ce - le - brar ho do - nem se las mans, Ab nem - se las mans, las

mans las mans, do-nem-se las mans Ab goig ya-le - gri - a vis quém donc

unis

unis

la 2.ª vegada 8.ª baixa

gats y per ce-le-brar-ho do-nem-se las mans donemselas mans vjunts la sar -

dana posemse á ballar. douemse las llar Junts la sardana posemse á ballar. junts la

1.ª vegada 2.ª vegada

na poseuse a ba-llar.

Musical staff with treble clef, 3/4 time signature, and a triplet of eighth notes.

Musical staff with treble clef, 3/4 time signature, and a triplet of eighth notes.

Sardana

Musical staff with treble clef, 3/4 time signature, and a triplet of eighth notes.

Musical staff with treble clef, 3/4 time signature, and a triplet of eighth notes.

Musical staff with treble clef, 3/4 time signature, and a triplet of eighth notes.

vegada *2.ª vegada* *8.ª* *8.ª*

Musical staff with treble clef, 3/4 time signature, and a triplet of eighth notes.

N.º 4

Moderato

Fidel.

Metje.

Ambrós.

Simon.
Ab sentiment.

Acomp.
En lo cor esta mort sen - to, ^{8^a} pero jo las ma

las mans nie'n rento de tot ai - xó; qui de tot ne te la culpa ga'

Ab expressió

Eu lo cor esta mort

gar no pot dis culpa ya le gar no pot dis culpaes solsi'Ambrós es solsi'Ambrós.

The first system of music features a vocal line on a single staff with a treble clef and a key signature of one flat. The melody consists of eighth and sixteenth notes. Below the vocal line are two piano accompaniment staves, each with a treble clef, containing rhythmic patterns of eighth notes.

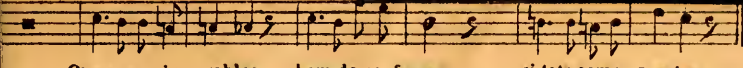
seuto pero jo las mans me'n rento pero jo las mans me'n rento de tot ai - xó: qui

The piano accompaniment for the first system is written on a grand staff with a treble clef on the upper staff and a bass clef on the lower staff. The right hand plays a series of chords and eighth-note patterns, while the left hand provides a steady bass line.

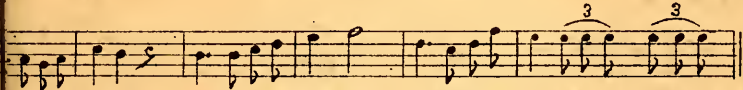
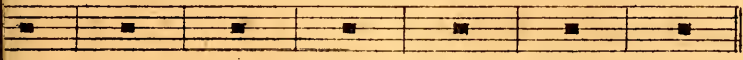
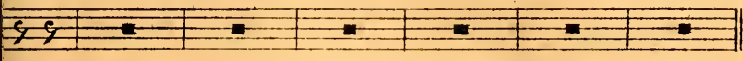
The second system of music features a vocal line on a single staff with a treble clef and a key signature of one flat. The melody continues with eighth and sixteenth notes. Below the vocal line are two piano accompaniment staves, each with a treble clef, containing rhythmic patterns of eighth notes.

tot ne te la culpa y alegar no pot dis cul-pa y alegar no pot disculpa es en

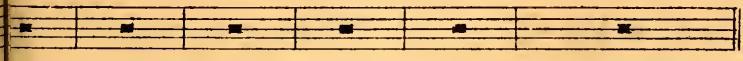
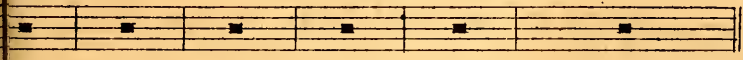
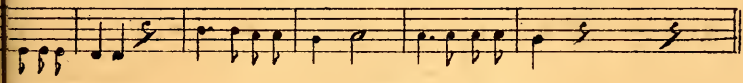
The piano accompaniment for the second system is written on a grand staff with a treble clef on the upper staff and a bass clef on the lower staff. The right hand plays a series of chords and eighth-note patterns, while the left hand provides a steady bass line.

Que som mise-rables hem de confessar si tots coma-questos

ts coma-questos si tots com a-questos nos hem de tornar: ¡ay, eria-turas nai

xém ycriaturastorném !; aycriaturasnaixém y criaturas torném !

Musical notation for the first system, featuring a treble clef and a key signature of two flats. It includes two triplets of eighth notes and rests.

Two empty musical staves.

Piano accompaniment for the first system, showing a grand staff with treble and bass clefs.

Musical notation for the second system, featuring a treble clef and a key signature of two flats.

Pu - ja, La - ye - - ta, á dalt del cel,

Musical notation for the third system, featuring a treble clef and a key signature of two flats.

Puja, La yeta, á dalt del cel.

Musical notation for the fourth system, featuring a treble clef and a key signature of two flats.

Musical notation for the fifth system, featuring a treble clef and a key signature of two flats.

Piano accompaniment for the second system, showing a grand staff with treble and bass clefs.

- ga per nal - - tres pe - - ra que Déu quan es - ta

prega per naltres

pera que Déu

- da mor - - tal dei - xém, ab tú nos vul - - ga al

n esta vida

mortal deixém,

ab tú nos vulga

cos - tat séu quan es ta vi - - da mor - - tal d.

unis

al costat séu.

unis

unis

xém, ab tu nos vul - - ga al cos - - tat séu.

unis

unis

unis

tú nos vul - - ga al cos - - tat séu ab tú nos vulga

accelando

stat séu ab tú nos vulga al costat seu

UN LLIBRE ABSOLUTAMENT IN-
DISPENSABLE ALS AFICIONATS

Catàleg d'Obres Teatral Catalane

4.000 títols entre drames, comèdies, sainets, diàlegs
monòlegs i sarsueles. Teatre d'infants i el més exte

REPERTORI SENSE DON

A cada obra es detalla el nombre de personatges, homes i dones
escrita en vers o prosa; si és còmica o dramàtica

**Vegeu les seccions
que conté el Catàleg**

-
- Obres en dos, tres o més actes, amb una o més dones.
  - Obres líriques en dos, tres o més actes, amb una o més dones.
  - Obres en un acte, amb una o més dones.
  - Obres líriques en un acte, amb una o més dones.
  - Obres en dos, tres o més actes, sense dones.
  - Obres líriques en dos, tres o més actes, sense dones.
  - Obres en un acte, sense dones.
  - Obres líriques en un acte, sense dones.
  - Monòlegs per a home.
  - Monòlegs per a dona.
  - Teatre d'infants en un o més actes.
  - Monòlegs per a nois.
  - Monòlegs per a noies.

Un volum d'unes 150 pàgines, 2 pes

Els qui vulguin rebre'l per correu, hauran d'afegir 0'40 ptes, per
queig certificat

Llibreria i Arxiu Teatral M

Carrer de Sant Pau, 21

BARCELONA

Grossa de Nadal

ARXIU TEATRAL MILLÀ

Compra i venda de comèdies de totes menes

Carrer de Sant Pau, 21. - BARCELONA

D. I. T. P.

